

JSME MAJSTRI !!!!

Při prvním mezinárodním utkání v holandském biliardu nás slovenští přátelé pozvali do Bánovců nad Bebravou na první oficiální Mistrovství Slovenska v této hře. Vzhledem k tomu, že letos poprvé nebylo organizováno mistrovské klání v České republice, rádi jsme pozvání přijali.

Asi to na nás bylo hned vidět, že se moc těšíme a jsme odhodlaní se pomstít za prohru zde v Krnově, protože slovenští šamani okamžitě začali tančit posvátné tance a při rituálu vyzývali k příchodu sněhovým přivalům, aby bojovníci z Čech se nemohli dostavit. Ale naše odhodlání bylo veliké, i kdybychom se tam na sněžnicích měli dostat.

Byli vybráni jen ti nejsilnější z nejsilnějších z Krnova i Ostravy, obě dvě města vyslala do kruté vřavy po dvou statečných harcovnicích. Touha po vítězství domácích byla vidět hned při vstupu do sálu, kde se originální holandské stoly střídaly s největší zbraní Bánovčanů, a to stoly vyrobené místním truhlářem. Použití netradičního druhu dřeva na výrobu jím dává úplně jiné vlastnosti, na které u nás nejsme vůbec zvyklí, zatímco místní na nich trénují minimálně jedenkrát týdně. A navíc jsou ty stoly zcela jistě místními šamany očarované.

Domácím nepomohla kouzla, čáry, po základní části turnaje všichni čtyři čeští hráči byli umístění v první desítce, a to nás zdaleka nehrálo jen deset (turnaje se zúčastnilo 32 nadšenců této hry).

Do další řežby bylo nutné se posilnit a a kapustnice od Johnyho byla senzační. Hrozilo velké nebezpečí útlumu po dobrém obědu, ale to se nám naštěstí vyšlo. Možná také proto, že došlo k vyhlášení vítězů kategorie děti a ženy. A zde se již začala projevovat naše síla, která s postupujícím turnajem rostla a domácí čím dál tím více zastrášovala. Naše dvě statečné ženy obsadily druhé a třetí místo.

Na řadu přišla soutěž týmů, tříčlenných, takže Krnov i Ostrava si musel najít třetího hráče mezi kamarády ze Slovenska. A Krnov měl šťastnou ruku, s Emilem jsme vybojovali druhé místo. Už podruhé, co nám slovenští soupeři ukázali, že v týmové soutěži jsou neporazitelní.

A vše nám směřovalo nezadržitelně do finále. Jak již bylo zmíněno, naše síla rostla s každým odehraným zápasem. Zvláště Eliška Šťastná prokázala své schopnosti a z devátého místa se propracovala až do finále. Zde, protože je poslušná a musela by zpět domů pěšky, nechala svého tatínka-náčelníka vyhrát. Jako třetí skončil Radim z Vlček z Ostravy. Mistrem Slovenska, vlastně mistriní Slovenska (kdyby nosila mini tak by možná byla i ministriní Slovenska) se stala Barbora Gašparová. Nakonec zazněly v sále hymny obou zemí, bylo to opravdu moc krásné a působivé.

Všem vítězům blahopřejeme a organizátorům děkujeme za pozvání a skvělou přípravu šampionátu. Pokud budeme ještě někdy pozváni, rádi přijedeme. Nebo i na sněžnicích dojdeme.

Tono, umíme i plavat!!!!